

III. 27 Lílá vzpomíná na minulé životy.

VASIŠTHA pokračoval: Když takto potěšily truchlící rodinu, obě ženy zmizely a členové rodiny se rozešli do svých příbytků. Lílá se obrátila na Sarasvatí s otázkou. Ve stavu, v jakém se nacházely, neměla jejich těla ani povahu hmotnou jako země, ani psychosomatickou jako životní dech. Byly jako navzájem komunikující objekty ve snu.

LÍLÁ se zeptala: Jak je možné, že tady nás členové rodiny viděli, zatímco když jsme navštívily mého královského manžela, ten nás nezpozoroval?

SARASVATÍ odpověděla: Při návštěvě svého manžela jsi byla připoutaná k představě „jsem Lílá“, kdežto nyní jsi již představu těla překonala. Dokud v člověku přetrvává vědomí duality, nemůže jednat jako neomezené Vědomí a nemůže ho ani pochopit. Podobně ten, kdo stojí vystaven slunečnímu žáru, nemůže vědět, jak chutná chladivý stín stromu. Kdybys nyní přišla za manželem, mohla bys s ním hovořit, jako když ještě žil.

LÍLÁ řekla: Ó Bohyně, právě zde byl můj muž světcem a já jeho ženou. Právě

zde jsem byla královnou, právě zde můj královský manžel zemřel a právě zde nyní opět vládne. Vezmi mě však tam, kde se s ním budu moci vidět.

SARASVATÍ pravila: Ty a tvůj manžel jste spolu prošli mnoha inkarnacemi. Tři z nich již znáš. Ve svém současném životě král upadl do léčky světa a představuje si, že je silný a šťastný vládce. Třebaže z duchovního hlediska je celý vesmír zakoušen právě zde, z pohledu hmotného jsou jednotlivé úrovně velmi vzdáleny. V neomezeném Vědomí, v každé jeho částice, vesmíry přicházejí a odcházejí jako částice prachu vznášející se v pruhu osvětleném slunečními paprsky procházejícími škvírou ve střeše. Vynořují se a mizí jako vlny na hladině oceánu.

LÍLÁ začala vzpomínat: Ó Bohyně! Od doby, kdy jsem se jako odraz vynořila v neomezeném Vědomí, jsem prošla osmi sty zrozeními. Teď to vidím. Byla jsem nymfou, nemravnou ženou, hadem, ženou divokého lesního kmene, dále v důsledku svých špatných činů popínavou rostlinou a díky blízkosti mudrců zase dcerou mudrce. Byla jsem králem, nato kvůli dalším špatným skutkům komárem, včelou, ptákem či rybou, poté opět nebeštankou, pak želvou, labutí a znovu komárem. A též jsem byla nebeskou nymfou, které všichni nebešťané padali k nohám. Tak jako se miska vah neustále kloní nahoru či dolů neschopna nalézt rovnováhu, tak jsem i já byla chycena v neustále se opakujících zrozeních kola *samsáry*.